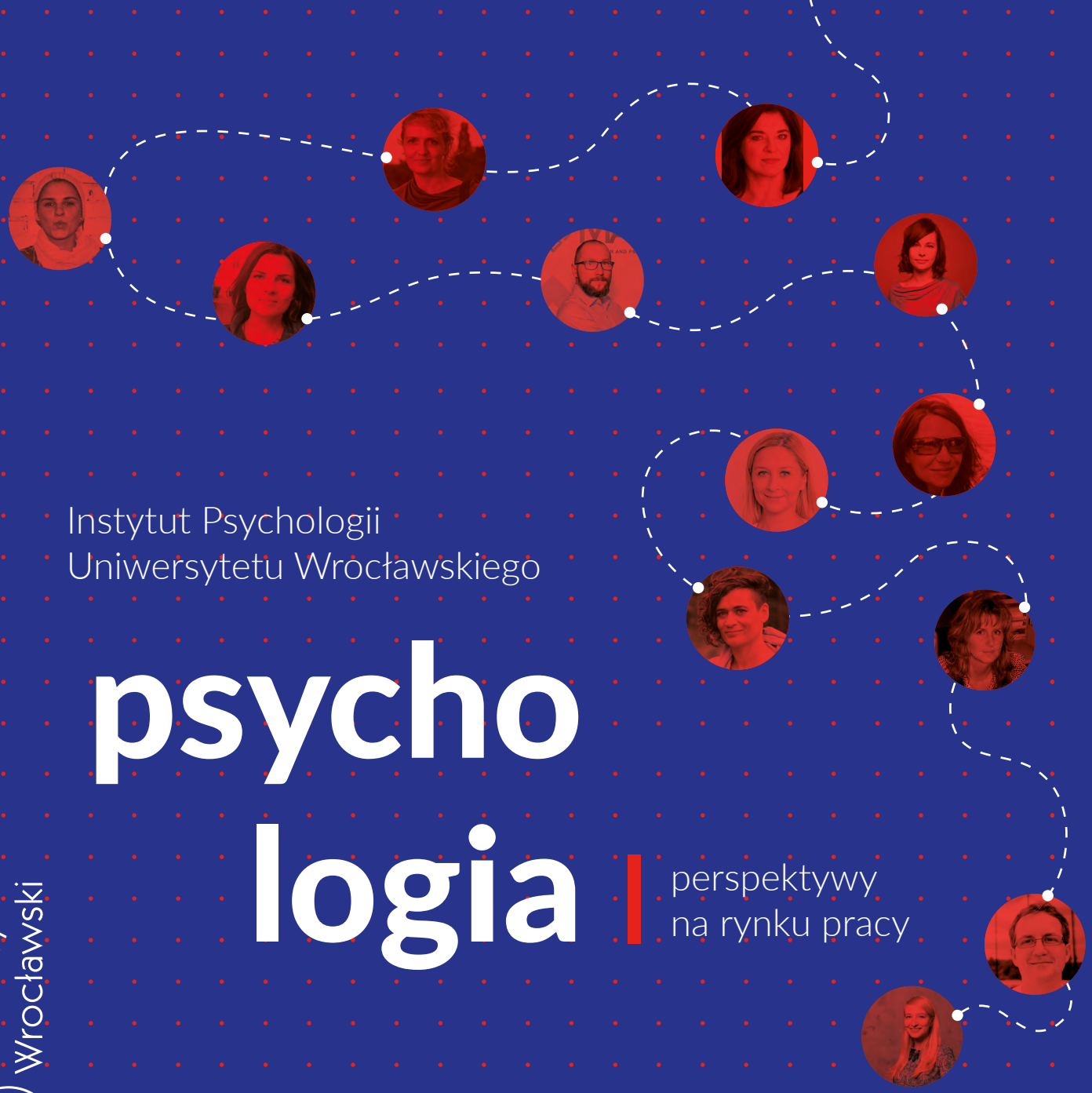

Instytut Psychologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

psycho logia

perspektywy
na rynku pracy

Uniwersytet Wrocławski

#otwieramydrogekarierom

spis treści

6 specjalności
7 zawód
8 psycholog kliniczny
10 psychoterapeuta
12 seksuolog kliniczny
14 psychodietetyk
16 psycholog sportu
18 psychoonkolog
20 neuropsycholog
22 psycholog sądowy
24 psycholog penitencjarny
26 psycholog wojskowy
28 psycholog policyjny
30 psycholog transportu
32 psycholog dziecięcy
34 psycholog szkolny
36 psycholog zarządzający działem HR
38 psycholog trener biznesu
40 psycholog pracy i organizacji
42 badacz ilościowy
44 badacz jakościowy
46 naukowiec

wprowadzenie

Po ukończeniu studiów w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego nasi absolwenci mogą na wiele różnych sposobów kształtować swoją karierę zawodową. W programie studiów oferujemy trzy specjalności: psychologię kliniczną i zdrowia, psychologię kliniczno-wychowawczą dzieci i młodzieży oraz psychologię biznesu i organizacji. W folderze zostały opisane przykładowe ścieżki kariery, które każdy nasz absolwent może realizować i rozwijać.

Absolwenci Instytutu Psychologii UWr podzielili się swoimi doświadczeniami z pracy zawodowej. O tym jak wygląda praca w konkretnym zawodzie, co daje satysfakcję, a co jest w nim dużym wyzwaniem, piszą m.in. psycholodzy kliniczni i terapeuci, psycholodzy pracujący w służbach mundurowych, zatrudnieni w firmach i organizacjach oraz naukowcy.

Mamy nadzieję, że przygotowany folder pomoże zobaczyć jak niezwykła przygoda i zróżnicowana ścieżka kariery zawodowej czeka osoby, które ukończą studia psychologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim.

specjalności

psychologia kliniczna i zdrowia

W ramach modułów z zakresu psychologii klinicznej i zdrowia studenci pogłębiają wiedzę zarówno z zakresu psychopatologii, jak i psychologii pozytywnej oraz zdrowia.

Poszerzają kompetencje diagnostyczne, poznają podstawy udzielania pomocy psychologicznej, psychoprofilaktyki, prowadzenia konsultacji i psychoterapii w różnych ujęciach. Takie przygotowanie będzie doskonałym wstępem do zawodu diagnosty, psychoterapeuty czy psychologa klinicznego, znajdujących zatrudnienie w służbie zdrowia, poradniach diagnostycznych, ośrodkach i praktyce psychoterapeutycznej.

psychologia biznesu i organizacji

Wybierając moduły z zakresu psychologii społecznej, organizacji i zarządzania, studenci otrzymają wiedzę z zakresu psychologii procesów i zjawisk grupowych, psychologii zarządzania zasobami ludzkimi, doradztwa zawodowego oraz rekrutacji, szkolenia i oceny pracowników. Dowiedzą się, na czym polega zarządzanie, kierowanie oraz przywództwo.

Studenci nauczą się podstaw pracy z grupą i kierowania zespołem. Kończąc specjalność, będą przygotowani do podjęcia pracy w różnych organizacjach: przedsiębiorstwach, firmach, służbach mundurowych i cywilnych, w zakresie doradztwa w organizacji pracy, rekrutacji, dokonywania diagnozy potrzeb szkoleniowych i prowadzenia szkoleń pracowniczych czy przygotowania stanowisk ze względu na uwarunkowania i możliwości psychiczne człowieka.

psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży

Kształcąc się w zakresie psychologii kliniczno-wychowawczej dzieci i młodzieży, studenci poszerzają wiedzę z zakresu normy i psychopatologii rozwoju, diagnozy klinicznej dzieci i młodzieży z zaburzeniami oraz diagnozy trudności wychowawczych i trudności w nauce na tle uwarunkowań środowiskowych.

Dowiedzą się, na czym polega psychoprofilaktyka, interwencja kryzysowa, nauczą się również jak zapobiegać sytuacjom konfliktowym, rozwiązywać je i mediować, przeciwdziałać przemocy czy uzależnieniom u dzieci i młodzieży. Zdobytą wiedzę i umiejętności studenci będą mogli wykorzystać w pracy w systemie oświaty, placówkach wychowawczych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych, ośrodkach diagnostycznych i zajmujących się wczesną interwencją.

zawód

	psychologia kliniczna i zdrowia	psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży	psychologia biznesu i organizacji
psycholog kliniczny	●	○	○
psychoterapeuta	●	○	○
seksuolog kliniczny	●	○	○
psychodietetyk	●	○	○
psycholog sportu	●	●	○
psychoonkolog	●	○	○
neuropsycholog	●	○	○
psycholog sądowy	●	●	○
psycholog penitencjarny	●	○	○
psycholog wojskowy	●	○	○
psycholog policyjny	●	●	○
psycholog transportu	●	●	●
psycholog dziecięcy	○	●	○
psycholog szkolny	○	●	○
psycholog zarządzający działem HR	○	○	●
psycholog trener biznesu	○	○	●
psycholog pracy i organizacji	○	○	●
badacz ilościowy	○	○	●
badacz jakościowy	○	○	●
naukowiec	●	●	●

psycholog kliniczny

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru może realizować blok zajęć ze specjalności: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	W ramach tej specjalności studenci pogłębiają wiedzę z zakresu psychopatologii i psychologii zdrowia. Poszerzają kompetencje diagnostyczne, poznają podstawy udzielania pomocy psychologicznej, psychoprofilaktyki oraz prowadzenia konsultacji w różnych ujęciach. Jest to wstęp do zawodu psychologa klinicznego, który znajduje zatrudnienie w służbie zdrowia (np. w centrach onkologii) czy poradniach diagnostycznych.
dyplomowany psycholog	Szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie psychologii klinicznej trwa 4 lata, w tym 2 lata szkolenia specjalizacyjnego podstawowego i 2 lata szkolenia specjalizacyjnego szczegółowego w jednym z czterech wybranych bloków szczegółowych: psychologia kliniczna zaburzeń psychicznych, psychologia kliniczna zaburzeń somatycznych (w tym chorób nowotworowych), neuropsychologia kliniczna i psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. W trakcie szkolenia specjalizacyjnego powinno się odbyć staż wynoszący 1200 godzin, zgodny z programem specjalizacji. Szkolenie prowadzone jest przez akredytowane jednostki i kończy się egzaminem.	Wśród celów szkolenia specjalizacyjnego znajduje się rozwój wiedzy i umiejętności niezbędnych do rozumienia pacjentów, prowadzenia działalności diagnostycznej, terapeutyczno-rehabilitacyjnej czy orzeczniczej. Szkolenie obejmuje poradnictwo zdrowotne, pomoc w kryzysach związanych z problemem zdrowotnym, rehabilitację. Osoby kończące szkolenie nabędą kompetencje w zakresie umiejętności monitorowania i oceny efektów postępowania terapeutycznego, wspierającego czy rehabilitacyjnego. Duży nacisk kładzie się na wysokie standardy funkcjonowania zawodowego w kontakcie z pacjentem i jego rodziną oraz we współpracy z pracownikami służby zdrowia.
specjalista psycholog kliniczny	Ukończenie szkolenia specjalizacyjnego oraz zdanie państwowego egzaminu specjalizacyjnego uprawnia do tytułu specjalisty psychologa klinicznego. Umożliwia to ubieganie się o wpis do Rejestru Psychologów Klinicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.	Najważniejsze uprawnienia psychologa klinicznego: • przeprowadzanie klinicznej diagnozy psychologicznej oraz wskazywanie, planowanie i wdrażanie odpowiedniego postępowania terapeutycznego, doradczego i/lub rehabilitacyjnego, • stosowanie i ocena skuteczności psychologicznych metod leczenia i rehabilitacji, • wydawanie specjalistycznych zaświadczeń, opinii i orzeczeń psychologicznych, • konsultacje w kwestiach zdrowia publicznego, polityki społecznej czy edukacja personelu medycznego.

Aleksandra Gniłka

specjalistka psycholog kliniczny

Od 11 lat pracuję jako psycholog w środowiskowym domu samopomocy. Jest to praca diagnostyczna, ale przede wszystkim terapeutyczna i rehabilitacyjna z osobami chorującymi psychicznie, a także rodzinami tych osób. Po uzyskaniu w 2018 roku tytułu specjalisty psychologa klinicznego podjęłam również pracę z osobami dorosłymi w poradni zdrowia psychicznego, głównie w zakresie diagnozy oraz pomocy psychologicznej.

Od początku studiów najbardziej interesowała mnie praktyka w obszarze psychologii klinicznej, dlatego do podjęcia szkolenia specjalizacyjnego zachęciła mnie przede wszystkim perspektywa staży klinicznych w wielu obszarach zdrowia psychicznego, m.in.: w oddziałach psychiatrycznych, w tym psychiatrii sądowej oraz psychiatrii dzieci i młodzieży, na oddziale neurologii i neurochirurgii, leczenia nerwic, leczenia odwykowego, a także w hospicjum domowym.

Pomogło mi to rozeznać się, jak wygląda specyfika pracy psychologów klinicznych w różnych placówkach oraz jak przebiega droga leczenia, terapii i rehabilitacji w zależności od rozpoznanych problemów zdrowia psychicznego, co wykorzystuję podczas konsultacji z pacjentami.

W pracy z osobami z rozpoznaniem choroby lub zaburzenia psychicznego najwięcej satysfakcji dają mi zmiany w kierunku zdrowienia, nawet te najmniejsze. W pracy z osobami przewlekle chorującymi psychicznie, np. z rozpoznaniem schizofrenii, poprawa, jeśli następuje, wymaga często dużo czasu i cierpliwości. Wyzwaniem zawodowym bywa dla mnie konieczność rozpoznania moich możliwości/kompetencji oraz akceptacja ograniczeń zarówno co do diagnozy, jak i pomocy psychologicznej danemu pacjentowi.

psychoterapeuta

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru może realizować blok zajęć ze specjalności: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	W ramach tej specjalności studenci pogłębiają wiedzę z zakresu psychopatologii oraz psychologii zdrowia. Poszerzają kompetencje diagnostyczne, poznają podstawy udzielania pomocy psychologicznej, psychoprofilaktyki, prowadzenia konsultacji i psychoterapii w różnych ujęciach. Jest to wstęp do zawodu diagnosty, psychoterapeuty czy psychologa klinicznego, którzy znajdują zatrudnienie w służbie zdrowia, poradniach diagnostycznych, ośrodkach i praktyce psychoterapeutycznej.
dyplomowany psycholog	Absolwent psychologii może rozpocząć kurs psychoterapii w ośrodku prowadzącym szkolenie w tym zakresie. Czas trwania szkolenia (w tym stażu i terapii własnej) wynosi co najmniej 1250 godzin w ciągu co najmniej 4 lat. Ukończenie szkolenia umożliwia zdobycie dyplomu psychoterapeuty i po spełnieniu określonych wymogów, podejście do procedury certyfikacyjnej.	Program szkolenia obejmuje: • szkolenie teoretyczne (w zakresie psychoterapii psychoanalitycznej, psychodynamicznej, poznawczo-behawioralnej, systemowej, humanistycznej lub integracyjnej), • szkolenie w zakresie umiejętności praktycznych (w tym co najmniej 300 godzin stażu klinicznego w oddziałach ogólnopsychiatrycznych i co najmniej 300 godzin stażu psychoterapeutycznego pod superwizją), • psychoterapię własną. Będąc w trakcie odpowiedniego szkolenia, można już rozpocząć praktykę psychoterapeutyczną (w gabinecie prywatnym czy służbie zdrowia) pod stałą superwizją.
dyplomowany psychoterapeuta	Dyplomowany psychoterapeuta może starać się o uzyskanie certyfikatu psychoterapeuty. Do egzaminu mogą przystępować kandydaci, którzy: • mają udokumentowane co najmniej 5 lat samodzielnej pracy psychoterapeutycznej w wymiarze nie mniejszym niż 10 godzin tygodniowo, w tym co najmniej 300 godzin praktyki prowadzonej pod superwizją, • uzyskali pozytywną opinię certyfikowanego superwizora psychoterapii.	Certyfikowany psychoterapeuta ma uprawnienia do samodzielnego prowadzenia psychoterapii. Superwizja jest stałym elementem pracy psychoterapeuty (a certyfikat należy odnawiać). W przypadku podjęcia pracy w służbie zdrowia, NFZ respektuje certyfikaty różnych towarzystw psychoterapeutycznych, w tym Polskiego Towarzystwa Psychologicznego czy Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego.

dr. n. med. Maja Biała

psychoterapeutka psychodynamiczna

Jestem certyfikowaną psychoterapeutką psychodynamiczną. Na Uniwersytecie Wrocławskim uczę studentów psychologii zagadnień z obszaru psychoterapii i psychologii klinicznej. Jako psychoterapeutka pracuję w poradni psychoterapii i psychiatrii psychodynamicznej.

Już w okresie studiów w Instytucie Psychologii uderzyło mnie, jak ogromne konsekwencje dla poznawania i przeżywania świata mają różnice w zakresie osobowości – to one w najbardziej gruntowny sposób kształtują nasze doświadczanie siebie, innych oraz świata. Aby głębiej zrozumieć to zagadnienie, wybrałam ścieżkę przebiegającą na granicy psychiatrii i psychologii klinicznej – wśród pacjentów, którzy w najbardziej wyrazisty sposób zgłaszają swoje problemy. Współpracowałam zatem naukowo, diagnostycznie i terapeutycznie z różnymi oddziałami psychiatrycznymi, przede wszystkim z Oddziałem Dziennym Leczenia Nerwic Katedry i Kliniki Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego, gdzie prowadziłam psychoterapię grupową.

Staram się łączyć w swojej pracy psychoanalityczne rozumienie wewnętrznych doświadczeń moich pacjentów z perspektywą kliniczną – diagnozą i leczeniem ukierunkowanym na konkretne, ustalone przez nas cele, często dotyczące właśnie relacji z samym sobą, innymi ludźmi oraz światem. Praca ta niesie ze sobą wiele wyzwań, które napotykam wraz z moimi pacjentami. Przezwyciężanie ich jest również, dla obu stron, bardzo satysfakcjonujące.

seksuolog kliniczny

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu seksuologii i zdrowia seksualnego w ramach trzysemestralnej specjalności: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	Studenci nabywają wiedzę dotyczącą zdrowia seksualnego, seksualności człowieka w cyklu życia, normy i zaburzeń seksualnych. Poznają metody diagnozy i uczą się podstaw terapii zaburzeń seksualnych.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Ukończenie kursu lub studiów podyplomowych (ok. 540 godzin) jest wstępnym i obligatoryjnym warunkiem rozpoczęcia procesu certyfikacyjnego prowadzącego do uzyskania tytułu seksuologa klinicznego.	Studia pozwalają na poszerzenie wiedzy i nabycie podstawowych umiejętności dotyczących prowadzenia edukacji seksualnej, poradnictwa i terapii seksuologicznej, pracy z parą z problemem seksualnym, opiniowania i wydawania ekspertyz sądowych w sprawach seksuologicznych. Zapewniają możliwość uczestniczenia w warsztatach, praktykach i superwizjach.
dyplomowany seksuolog kliniczny	W celu uzyskania certyfikatu i uprawnień seksuologa klinicznego należy ukończyć specjalizację z seksuologii klinicznej pod patronatem Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego. Warunkiem ukończenia specjalizacji i uzyskania tytułu seksuologa klinicznego jest przynajmniej 3-letnia działalność kliniczna związana z problematyką seksuologiczną oraz zdanie egzaminu przed komisją Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego. Doskonalenie zawodowe seksuologa klinicznego odbywa się poprzez regularny udział w superwizjach indywidualnych i grupowych, zaawansowanych szkoleniach, warsztatach, konferencjach naukowych.	Psycholog seksuolog kliniczny może realizować się w roli: • psychoterapeuty pracującego indywidualnie lub z parami doświadczającymi problemów natury seksualnej, • psychoterapeuty prowadzącego grupy, warsztaty rozwojowe, których przedmiot stanowi seksualność uczestników, • psychoterapeuty pracującego ze sprawcami przestępstw seksualnych, • biegłego sądowego opiniującego w sprawach seksuologicznych, • edukatora seksualnego pracującego z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, • osoby prowadzącej specjalistyczne szkolenia, • osoby prowadzącej badania naukowe dotyczące seksualności człowieka.

dr Agnieszka Nomejko

seksuolożka kliniczna

„Jako psycholog seksuolog w swojej pracy muszę posługiwać się wiedzą nie tylko z zakresu psychologii klinicznej, psychoterapii i wybranych elementów medycyny, lecz także psychologii poznawczej, społecznej, rozwojowej czy wychowawczej. W procesie diagnostycznym czy to prowadzonym w gabinecie, czy na zlecenie sądu, bardzo ważne miejsce zajmują metody, których nauczyłam się w trakcie studiów.

Moją pracę uważam za niezwykle ciekawą. Seksuologia jako nauka interdyscyplinarna zawiera w sobie elementy psychologii, medycyny, prawa, kulturoznawstwa i socjologii. Często pracuję w zespołach z innymi specjalistami – lekarzami, prawnikami, nauczycielami. W moim gabinecie prowadzę psychoterapię osób doświadczających problemów natury seksuologicznej. Poza tym realizuję badania naukowe dotyczące seksualności człowieka, prowadzę zajęcia z zakresu seksuologii w naszym Instytucie, w szkołach edukację seksualną dla nastolatków i ich rodziców, specjalistyczne szkolenia dla psychologów, lekarzy, nauczycieli. Jestem również biegłą sądową i opiniuję w sprawach dotyczących przestępstw seksualnych.”

psychodietetyk

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	Studenci nabywają wiedzę z zakresu zjawisk społecznych, ekonomicznych, politycznych. Adaptują wiedzę do współczesnych zjawisk i zachowań konsumenckich. Uczą się metod pomiaru zjawisk społecznych, samodzielnie tworzą narzędzia badawcze i doskonalą się w technikach prowadzenia wywiadów. Poszerzają wiedzę z zakresu analiz statystycznych oraz jakościowej analizy danych.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe umożliwiające nabycie wiedzy z zakresu psychodietetyki (250–280 godzin zajęć).	Studia podyplomowe umożliwiają nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu psychologii prawidłowego i problemowego odżywiania się oraz metod udzielania wsparcia w kształtowaniu i zmianie nawyków zdrowotnych.
dyplomowany psycholog psychodietetyk	Psycholog posiadający wiedzę i umiejętności z obszaru psychodietetyki może pracować w zespole interdyscyplinarnym, wspólnie z dietetykiem, ewentualnie także psychoterapeutą specjalizującym się w terapii zaburzeń odżywiania i trenerem personalnym. Może także włączać wsparcie psychodietetyczne do innych form psychologicznych interwencji: poradnictwa w obszarze problemów życiowych, psychologicznego wsparcia osób chorych somatycznie, warsztatów i szkoleń psychoprofilaktycznych.	Psycholog psychodietetyk udziela psychologicznego wsparcia w obszarze bilansowania sposobu odżywiania się i aktywności fizycznej, rozpoznania i zmiany antyzdrowotnych nawyków, kształtowania nowych form nawykowych zachowań, normalizowania stosunku do jedzenia. Interwencje te mają na celu optymalizowanie wagi ciała i poprawę samopoczucia pacjenta/klienta. Oddziaływania skierowane są do różnych grup: osób borykających się z otyłością i problemowymi zachowaniami związanymi z jedzeniem, młodzieży i rodziców małych dzieci (kształtowanie prawidłowego stosunku do jedzenia), opiekunów osób starszych, chorych somatycznie.

Małgorzata Kucharska

psychodietetyk

Pojęcie „psychodietetyka" jest bardzo pojemne – obejmuje osoby o różnym wykształceniu bazowym posiadające podyplomowe wykształcenie z psychodietetyki. Wiele osób pracujących w tym obszarze to biolodzy, lekarze czy dietetycy (których również reprezentuję).

Pracując jako psycholog psychodietetyk najczęściej spotykam się z osobami mającymi trudności z utrzymaniem prawidłowej masy ciała lub przestrzeganiem zaleceń medycznych. Wielu moich pacjentów mierzy się z przewlekłymi chorobami somatycznymi czy zaburzeniami psychicznymi i jest jednocześnie pod opieką innych specjalistów.

Moim celem we współpracy z pacjentem jest przeprowadzenie go przez proces zmiany nawyków zdrowotnych. To w dużej mierze praca na przekonaniach – np. o sobie, o diecie i odżywianiu w ogóle – ale także trening umiejętności (np. planowania) i wzmacnianie motywacji do podjęcia i utrzymania nowych nawyków. Z racji mnogości powiązań zachowań żywieniowych z innymi sferami życia (np. kontaktami interpersonalnymi), przyglądam się całemu kontekstowi, w jakim aktualnie funkcjonuje pacjent. W tej układance pomagam znaleźć elementy, które są zasobem w procesie zmiany.

Praca w tym obszarze wymaga solidnego przygotowania z zakresu psychologii klinicznej i zdrowia, ale także wiedzy medycznej. Konieczna jest umiejętność krytycznej oceny dostępnych w mediach informacji o żywieniu i znajomość relacji między funkcjonowaniem organizmu a stanem psychicznym.

Rola psychologa psychodietetyka obejmuje również wsparcie innych specjalistów w zrozumieniu sytuacji pacjenta i prowadzeniu pracy z nim. W opiece zdrowotnej współpraca pomiędzy lekarzami, dietetykami i psychologami nie jest jeszcze standardem, ale nabiera coraz większego znaczenia.

psycholog sportu

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia, psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu motywacji i radzenia sobie ze stresem. Mają też możliwość zapoznania się z psychologicznymi aspektami aktywności fizycznej, poznają podstawowe zagadnienia i obszary pracy psychologa sportu.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe umożliwiające nabycie wiedzy z zakresu psychologii sportu (220–280 godzin zajęć).	Studia podyplomowe umożliwiają zdobycie wiedzy z psychologii sportu oraz uzyskanie podstawowych umiejętności psychologicznych wymaganych w pracy z zawodnikami sportu wyczynowego.
dyplomowany psycholog sportu	Psycholog sportu pracuje zarówno z zawodnikami, jak i trenerami, a w przypadku nastoletnich sportowców również z rodzicami zawodników. Wspiera on zarówno pojedynczych zawodników, jak i całe drużyny. Psycholog sportu może pracować w dowolnej dyscyplinie sportowej.	Psycholog sportu może pracować z pojedynczym zawodnikiem, diagnozując i rozwijając jego kompetencje psychologiczne, aby zmaksymalizować potencjał tkwiący w sportowcu. Oznacza to, że wspiera on zawodników w radzeniu sobie ze stresem startowym, pomaga im stawiać sobie właściwe cele oraz ustalać systemy motywacyjne. Psycholog sportu wspiera zawodników na różnych etapach ich kariery. Psycholog sportu może również pracować z całym zespołem, współpracując z trenerem w zakresie poprawienia klimatu interpersonalnego w grupie, ucząc skutecznej komunikacji w grupie, technik zwiększania motywacji u zawodników oraz wprowadzając elementy treningu mentalnego (relaksacji, technik wyobrażeniowych, technik koncentrujących). Psycholog sportu wspiera także młodych sportowców, zespoły młodzików i juniorów. Wymaga to zrozumienia etapu rozwojowego dziecka lub nastolatka oraz współpracy z rodzicami zawodników i wspieranie ich także poza treningami.

dr Aleksandra Chybicka-Myszka

psycholog sportu

„Jako psycholog sportu towarzyszę sportowcom różnych dyscyplin na różnych etapach ich kariery. Analizuję uwarunkowania treningowe i startowe, prowadzę treningi mentalne i związane z regulacją pobudzenia. Moje główne zadanie polega na diagnozowaniu i rozwijaniu kompetencji psychologicznych zawodników, pomocy w radzeniu sobie ze stresem startowym, stawianiu celów czy powrocie do formy po przebytej kontuzji. Pracując z trenerami, pomagam im w budowaniu dobrych relacji z zawodnikami i ustalaniu systemów motywacyjnych, z kolei współpracując z rodzicami młodych sportowców, pokazuję jak wspierać dzieci i młodzież także poza treningami.

W pracy wykorzystuję dobrze ugruntowaną wiedzę z zakresu psychologii sportu, ale także elementy psychologii klinicznej, w tym terapii traumy. Prowadząc zawodnika, niejednokrotnie współpracuję również ze specjalistami z zakresu psychologii klinicznej, psychoterapii i psychiatrii.

Satysfakcję czerpię z towarzyszenia sportowcom w ich rozwoju, ciesząc się z ich sukcesów sportowych i osiągnięć, ale i z obserwowania procesu, w którym dzięki coraz lepszemu poznawaniu siebie osoba zyskuje wewnętrzną spójność i komfort bycia z sobą procentujący istotnie także po zakończeniu kariery sportowej."

psychoonkolog

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru może realizować blok zajęć ze specjalności: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	W ramach tej specjalności studenci pogłębiają wiedzę z zakresu psychopatologii oraz psychologii zdrowia. Uczą się metod diagnozy klinicznej, współcześnie funkcjonujących form pomocy psychologicznej oraz obszarów praktycznego wykorzystywania tej wiedzy. Dodatkowo pogłębiają podstawowe kompetencje interpersonalne i społeczne w zawodzie psychologa.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe z psychoonkologii rekomendowane przez Polskie Towarzystwo Psychoonkologiczne (ok 250 godzin zajęć).	Psychoonkologia kliniczna jest nauką, która powstała na pograniczu psychologii i onkologii. Studia podyplomowe wyposażają słuchaczy w wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu onkologii oraz psychologii niezbędną w pracy psychoonkologa, tj. zagadnień diagnostyczno-terapeutycznych w procesie leczenia onkologicznego, bio-psycho-społecznych aspektów choroby onkologicznej, opieki paliatywnej, leczenia bólu, pomocy chorym w okresie terminalnym oraz rodzinie w sytuacji choroby i śmierci pacjenta.
dyplomowany psychoonkolog	Aby zostać certyfikowanym psychoonkologiem, należy zadbać o: • przynależność do Polskiego Towarzystwa Pychoonkologiczego, • udokumentowane 5 lat ciągłej pracy z chorym onkologicznie i/lub jego rodziną, • zdanie egzaminu końcowego przed komisją powołaną przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego, • napisanie studium przypadku z pracy z pacjentem chorym onkologicznie i/lub jego rodziną.	Psychoonkolog to osoba, która pracuje z pacjentami chorymi onkologicznie, czyli takimi, którzy chorują na nowotwór. Psychoonkolog pracuje z różnymi problemami swojego klienta – gdy dowiaduje się on o chorobie, a także kiedy jest w trakcie kolejnych etapów leczenia. Klientami psychoonkologa mogą być nie tylko osoby starsze, dorośli, młodzież, lecz także dzieci. Trzy główne obszary pracy psychoonkologa: • profilaktyka przeciwnowotworowa, • pomoc osobom chorującym nowotworowo i ich bliskim, • edukacja personelu stykającego się z wymienionymi grupami. Psychoonkolog może pracować w szpitalu – głównie na oddziałach onkologicznych, w różnego rodzaju fundacjach stowarzyszeniach, a także w gabinetach prywatnych.

Kamila Majchrzak

psychoonkolożka

„Jako psycholog zajmuję się pacjentami dotkniętymi chorobą nowotworową. Pracuję w Dolnośląskim Centrum Onkologii. Towarzyszę chorym od momentu postawienia diagnozy, w adaptacji do warunków hospitalizacji, po niejednokrotnie okaleczającym zabiegu operacyjnym, w kolejnych etapach terapii onkologicznej, tj. chemioterapii i radioterapii, w ewentualnym nawrocie choroby, a także w rehabilitacji psychicznej i powrocie do dotychczasowego życia. W razie potrzeby wspieram także rodziny i bliskich naszych pacjentów. W swojej pracy ściśle współpracuję z całym zespołem interdyscyplinarnym – lekarzem, pielęgniarką, dietetykiem, rehabilitantem – by jak najskuteczniej zmotywować pacjenta do terapii, zbudować jego wiarę w skuteczność leczenia, rozpoznać jego potrzeby.

Satysfakcję czerpię z uśmiechu pacjenta – z sytuacji, kiedy w obiektywnie trudnym, bolesnym i niepewnym położeniu, mój pacjent potrafi znaleźć odrobinę optymizmu, chęć do zmagania się z niedogodnościami leczenia onkologicznego, czasem nawet siłę do zmiany pewnych przekonań, stereotypów. Największą radością jest też oczywiście powrót pacjenta do zdrowia, aktywności zawodowej i społecznej.

Bardzo cenna i pomocna jest praca w zgranym i kompetentnym zespole, łączącym różne szkoły psychoterapeutyczne, dotychczasowe doświadczenia zawodowe i osobiste, odmienne charaktery. Takim właśnie zespołem mam przyjemność kierować w Dolnośląskim Centrum Onkologii."

neuropsycholog

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu funkcjonowania człowieka dorosłego w sytuacji zdrowia i choroby. Uczą się rozumieć zależności zachodzące między psychiką a ciałem, poprzez odwołanie się do mechanizmów neuropsychologicznych, neuroimmunologicznych, psychologicznych i społecznych. Zdobywają umiejętności praktycznego stosowania wiedzy o mechanizmach zaburzeń emocjonalnych, poznawczych i behawioralnych zarówno w kontekście diagnostyki, jak i pomocy psychologicznej. Studenci w ramach zajęć ćwiczą umiejętności niezbędne w pracy neuropsychologa z klientem/pacjentem z dysfunkcjami ośrodkowego układu nerwowego.
dyplomowany psycholog/ socjolog	Studia podyplomowe (poziom akademicki) z neuropsychologii klinicznej lub kształcenie podyplomowe – specjalizacyjne certyfikowane przez Ministerstwo Zdrowia (4-letnie: 540 godzin dydaktycznych + 1920 godzin staży klinicznych).	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu neuropsychologii klinicznej i/lub neurokognitywistyki.
dyplomowany psycholog z tytułem specjalisty	Neuropsycholog może pracować w różnych jednostkach publicznej i komercyjnej służby zdrowia – najczęściej w oddziałach i przychodniach neurologicznych, neurorehabilitacyjnych, neurogeriatrycznych i neurochirurgicznych. Rozwój zawodowy neuropsychologa realizowany jest przede wszystkim przez pracę kliniczną, ale również w trakcie kursów dokształcających i szkoleń w wybranych obszarach klinicznych oraz praktycznego zastosowania narzędzi (testów, aparatury) diagnostycznych/badawczych.	Efektem kształcenia podyplomowego jest możliwość samodzielnej pracy diagnostyczno-terapeutycznej z osobami z dysfunkcjami poznawczymi (np. zaburzenia pamięci, uwagi, języka) i behawioralnymi (np. zaburzenia kontroli zachowania), które doznały uszkodzenia mózgu (udar, uraz, choroby neurodegeneracyjne). Praca neuropsychologa ma najczęściej charakter indywidualny, ale istotnym obszarem oddziaływania zawodowego jest też profilaktyka i promocja zdrowia. Neuropsycholog ściśle współpracuje z lekarzami (neurolodzy, psychiatrzy), fizjoterapeutami, logopedami, radiologami i przedstawicielami innych zawodów związanych z opieką nad pacjentami. Stąd też wymagana jest od niego wiedza z różnych dziedzin – neuroanatomii i neurofizjologii, psychopatologii oraz psychologii ogólnej. Zawód ten można też łączyć z zawodem psychoterapeuty, psychologa dziecięcego, a nawet psychologa sądowego.

Agnieszka Żelwetro

neuropsycholożka/specjalistka psychologii klinicznej

Jako neuropsycholog pracuję w służbie zdrowia od 25 lat. Badam osoby doświadczające problemów w funkcjonowaniu poznawczym, zajmuję się diagnozą neuropsychologiczną, opracowuję i prowadzę programy stymulacyjne i rehabilitacyjne, uczę studentów neuropsychologii, popularyzuję wiedzę, organizując szkolenia i prowadząc wykłady, m.in. seminaria neuropsychologiczne. Prowadzę także prywatną praktykę.

W Ośrodku Badawczo-Naukowo-Dydaktycznym Chorób Otępiennych Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu (Ośrodek Alzheimerowski w Ścinawie), zarówno w pracy klinicznej, jak i naukowej zajmuję się analizą procesów poznawczego starzenia się, zarówno normatywnego, jak i patologicznego. Opracowuję profile neuropsychologiczne chorób przebiegających z otępieniem. Wprowadzam nowe metody niefarmakologicznych oddziaływań dla osób z otępieniem (jestem m.in. współautorką innowacji społecznej – Teatru Reminiscencyjnego).

Praca neuropsychologa wymaga ode mnie zaciekawienia układem nerwowym, od poziomu komórkowego przez neuroanatomiczny aż do zachowania, dzięki czemu poznaję osoby z uszkodzonym mózgiem, a potem staram się im pomóc. Chcę zrozumieć jak zmiany w mózgu manifestują się w mówieniu, poruszaniu się, uczeniu się i pamięci, rozumieniu siebie i świata oraz zachowaniu. Wykorzystuję do tego różne psychologiczne metody diagnostyczne, korzystając z wiedzy medycznej, lingwistycznej, biologicznej, a ostatnio i zdobyczy technologicznych. Praca na pograniczu różnych dziedzin nauki, takich jak neuropsychiatria, biologia, lingwistyka, informatyka, medycyna, a także współpraca z innymi specjalistami w interdyscyplinarnych zespołach (z lekarzami, badaczami mózgu, psychoterapeutami, informatykami, statystykami i matematykami, logopedami, fizjoterapeutami) z Polski i z Europy wzbogaca mój sposób rozumienia człowieka z dysfunkcjami poznawczo-behawioralnymi, ale i mnie samej.

Neuropsychologia daje szansę na ciągły rozwój osobowy i zawodowy. Widzę w niej wiele możliwości ciekawej i satysfakcjonującej pracy dla absolwentów psychologii.

psycholog sądowy

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia, psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży (450–540 godzin zajęć). W X semestrze istnieje możliwość wyboru modułu edukacyjnego z psychologii sądowej (135 godzin zajęć, w tym zajęć terenowych – uczestnictwo w rozprawach sądowych w Sądzie Okręgowym).	Studenci poszerzają wiedzę w zakresie kompetencji niezbędnych w pracy psychologa w kontakcie z wymiarem sprawiedliwości. Zdobywają merytoryczne podstawy dla późniejszego kształcenia się w tym obszarze, a zwłaszcza do bardziej świadomego wyboru drogi zawodowej. Pozwala im to zorientować się w różnorodności ról psychologa we współpracy z wymiarem sprawiedliwości, tj. roli biegłego, konsultanta, mediatora, ze szczególnym uwzględnieniem roli biegłego psychologa.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Kurs lub studia podyplomowe z psychologii sądowej lub psychologii śledczej (170–250 godzin zajęć).	Nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie opiniowania dla potrzeb wymiaru sprawiedliwości w wybranych obszarach specjalistycznych: dorośli sprawcy przestępstw, sprawcy wypadków drogowych, zeznania świadków przestępstw, uzależnienia, proces cywilny, sprawy nieletnich i rodzinne, typowanie nieznanych sprawców przestępstw.
dyplomowany psycholog sądowy	Psycholog sądowy może pracować w sądach okręgowych w Opiniodawczych Zespołach Sądowych Specjalistów, w młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, w zakładach poprawczych, w zakładach karnych lub aresztach śledczych, w kuratorskiej służbie sądowej lub ośrodkach diagnostycznych. W bezpośredniej współpracy z wymiarem sprawiedliwości może pełnić funkcję mediatora, konsultanta bądź biegłego z listy prezesa sądu okręgowego. Rozwój zawodowy psychologa sądowego realizowany jest także poprzez uczestnictwo w kursach, szkoleniach oraz ukończenie studiów podyplomowych z zakresu prowadzenia diagnozy psychologicznej, konsultacji, mediacji oraz interwencji kryzysowej.	Działania psychologa sądowego skierowane są przede wszystkim na współpracę z wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych oraz cywilnych, w tym w sprawach rodzinnych i dotyczących opieki nad dziećmi. Ważnym zadaniem psychologa sądowego jest współpraca w zespole sądowych specjalistów w zakresie m.in. sporządzania ekspertyzy sądowej na podstawie przeprowadzonych badań psychologicznych, pedagogicznych oraz lekarskich.

Marta Świątek-Prycik

biegły sądowy

Jako biegły psycholog sądowy wydaję opinie w sprawach karnych, cywilnych i rodzinnych. W sprawach karnych zajmuję się oceną wiarygodności zeznań świadków, określeniem motywacji osoby, która popełniła dany czyn, określeniem czy sprawca lub podejrzany może odpowiadać za swoje czyny ze względu na swoją poczytalność lub jej brak, określeniem stopnia demoralizacji czy nieprzystosowania nieletnich sprawców. Opiniowanych badam pod kątem oceny stanu emocjonalnego oraz wpływu zdarzenia na ich codzienne funkcjonowanie. W sądzie rodzinnym – w zakresie więzi oraz kompetencji rodzicielskich, w swojej pracy często współpracuję z psychiatrami, lekarzami innych specjalności, prawnikami. To daje ogromną satysfakcję i pozwala na wymianę doświadczeń. Jednak praca ta niewątpliwie wymaga dużej odporności na stres i szerokiej wiedzy klinicznej. Wykorzystuję też wiedzę z zakresu psychometrii oraz metodologii.
Dla mnie ta praca jest cennym doświadczeniem, a oswojony wymiar sprawiedliwości nabrał dla mnie zupełnie innego znaczenia.

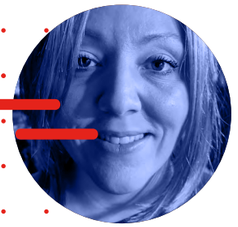

Dominika Wieland-Lenczowska

biegły sądowy

Biegły sądowy z zakresu psychologii to zawód, który wiąże się nie tylko z zaufaniem społecznym, lecz także jest prawnie uregulowaną pozycją w systemie prawa. Do podjęcia tego stanowiska wymagane jest spore doświadczenie praktyczne i wiedza merytoryczna. Aby odpowiednio zdiagnozować badanego, odpowiedzieć na pytania sądu, muszę umieć czytać akta (specyficzny język prawniczy), wykazywać minimum wiedzy z zakresu prawa i mieć rozległą wiedzę z zakresu diagnozy i terapii psychologicznej.
W swojej pracy korzystam zarówno z wiedzy na temat metod diagnostycznych – ich powstawania, zastosowania i interpretacji, jak i z wiedzy na temat szeroko pojętych procesów indywidualnych i społecznych. Od mojej opinii w danej sprawie często zależy czy człowiek, którego badam, będzie mógł sprawować opiekę nad dziećmi, otrzyma należne mu odszkodowanie albo jakie okoliczności sąd weźmie pod uwagę, ustanawiając wymiar kary.
Zawód biegłego sądowego wybrałam, bo wymaga on ciągłego samodoskonalenia, jest różnorodny i wymagający. I zawsze daje ogromną satysfakcję z dobrze wykonanego zadania.

psycholog penitencjarny

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu psychologicznych aspektów izolacji więziennej jako sytuacji deprywacji potrzeb oraz procesu wykolejenia społecznego i wchodzenia na drogę przestępczą, uczą się jak postępować w sytuacjach trudnych dla osób pozbawionych wolności: przeciwdziałać uzależnieniom, zachowaniom autoagresywnym i agresywnym oraz innym problemom związanym z funkcjonowaniem skazanych w trudnych warunkach jednostki penitencjarnej. Poszerzają wiedzę i umiejętności w zakresie psychoprofilaktyki, patologii społecznych, interwencji kryzysowej czy edukacji i poradnictwa psychologicznego.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Kurs lub studia podyplomowe z psychologii sądowej i/lub penitencjarnej umożliwiające przyjęcie do Służby Więziennej (250–300 godzin zajęć).	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu psychoprofilaktyki, patologii społecznych, interwencji kryzysowej i poradnictwa psychologicznego oraz realizacja praktyk psychologicznych w jednostce penitencjarnej.
dyplomowany psycholog penitencjarny	Psycholog penitencjarny może pracować w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, w tym w ośrodku diagnostycznym. Doskonalenie zawodowe wiąże się ze zdobywaniem określonych stanowisk służbowych (oficerskich, chorążych i podoficerskich) oraz stopni Służby Więziennej. Rozwój zawodowy psychologa penitencjarnego realizowany jest także w zakresie specjalistycznych kursów, szkoleń oraz studiów podyplomowych z zakresu prowadzenia diagnozy psychologicznej, konsultacji, mediacji, interwencji kryzysowej oraz psychoterapii.	Działania psychologa penitencjarnego polegają przede wszystkim na: • prowadzeniu psychologicznych programów resocjalizacyjnych o charakterze readaptacji społecznej, • sporządzaniu orzeczeń psychologiczno-penitencjarnych oraz opinii psychologicznych, • wnioskowaniu w sprawie skierowania skazanych do oddziałów terapeutycznych, • podejmowaniu oddziaływań psychokorekcyjnych i kształtujących środowisko wychowawcze wobec skazanych, • udzielaniu pomocy wychowawcom w opracowywaniu indywidualnych programów oddziaływań, • prowadzeniu szkoleń mających na celu popularyzację wiedzy z zakresu psychospołecznych mechanizmów zachowania.

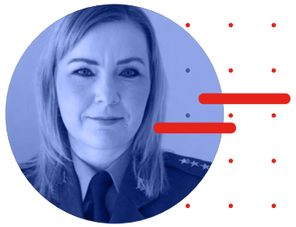

Kpt. Barbara Dudzik-Moczulska

psycholog penitencjarny

Służbę w Zakładzie Karnym w Krzywańcu pełnię od 14 lat. W swojej pracy funkcjonuję w kilku rolach: jestem funkcjonariuszem, psychologiem, interwentem kryzysowym, specjalistą psychoterapii uzależnień; kieruję zespołem specjalistów – psychologów, terapeutów, wychowawców w oddziałach terapeutycznych działających w mojej jednostce. Oddziaływania terapeutyczne prowadzone przez zespół terapeutyczny prowadzone są w duchu dialogu motywującego. Poszerzamy świadomość, wzmacniamy zaangażowanie, pobudzamy emocje, uczymy znajdowania konstruktywnych alternatyw dla zachowania problemowego czy kontrolowania środowiska. Prowadzę indywidualne i grupowe oddziaływania terapeutyczne na podstawie pogłębionej diagnozy i opracowanego na jej podstawie Indywidualnego Programu Terapeutycznego. Jako kierownik działu terapeutycznego koordynuję przyjęcia pacjentów z jednostek penitencjarnych z terenu całego kraju do oddziałów terapeutycznych. W mojej pracy zawodowej nieustająco wierzę, że zmiana jest możliwa, zachęcam pacjentów do zdjęcia kajdan stereotypowego myślenia, budowania oparcia w sobie, nieskazywania się na ciągłe powielanie błędów i powroty do więzienia.

Iwona Ossowska

psycholożka więzienna

Od ponad 20 lat pracuję jako psycholog ogólnopenitencjarny w zakładzie karnym typu półotwartego i zamkniętego dla skazanych dorosłych i młodocianych odbywających karę po raz pierwszy. Oprócz szerokiej gamy specjalistycznych szkoleń zawodowych, jakie oferuje psychologom służba, przechodzi się również specjalistyczne szkolenie oficerskie. Należy bowiem pamiętać, że jest się nie tylko psychologiem, lecz także funkcjonariuszem. Najważniejsze jednak w mojej ocenie jest to, aby nigdy nie zapominać, że niezależnie od tego, jakie czyny doprowadziły do tego, że ktoś znalazł się w zakładzie karnym, zawsze mamy do czynienia z człowiekiem. Jako psycholog więzienny na co dzień prowadzę indywidualne konsultacje i tworzę opinie psychologiczne. Prowadzę oddziaływania psychoprofilaktyczne z zakresu, m.in. profilaktyki uzależnień, profilaktyki agresji. Prowadzę również szkolenia dla funkcjonariuszy i na bieżąco współpracuję zarówno z wychowawcami, jak i funkcjonariuszami działu ochrony w zakresie oddziaływania na osadzonych.

psycholog wojskowy

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają kompetencje niezbędne w pracy psychologa w kontakcie zarówno z jednostką, jak i grupą. Uczą się jak zapobiegać, rozwiązywać i mediować w sytuacjach trudnych i kryzysowych. Poszerzają wiedzę i umiejętności w zakresie interwencji kryzysowej, edukacji i wsparcia psychologicznego. Poznają zagadnienia związane z pracą z traumą, PTSD i radzeniem sobie ze stresem.
dyplomowany psycholog wojskowy	Psycholog wojskowy może pracować zarówno w kraju, jak i na misji zagranicznej. Psycholog wojskowy musi ukończyć Studium Oficerskie w Wyższej Szkole Oficerskiej np. Wojsk Lądowych. Aby dostać się do szkoły, trzeba sprostać nie tylko testom z wychowania fizycznego, lecz także trzeba dobrze znać język angielski i pozytywnie przejść rozmowę kwalifikacyjną. Rozwój zawodowy psychologa wojskowego realizowany jest także poprzez uczestnictwo w specjalistycznych kursach, szkoleniach oraz ukończenie studiów podyplomowych z zakresu wsparcia psychologicznego, np. pracy z traumą.	Psycholog wojskowy zajmuje się przede wszystkim udzielaniem wsparcia żołnierzom, w szczególności przed i po odbyciu misji wojskowej. Prowadzi również szkolenia i zajęcia edukacyjne.

Magdalena Ślipek-Tymecka

psycholog wojskowy

W mojej pracy zawodowej w Akademii Wojsk Lądowych zajmuję się szeroko rozumianą profilaktyką psychologiczną oraz wsparciem i poradnictwem psychologicznym.

Naszych podchorążych wspieram przez cały okres ich kształcenia, od momentu rozpoczęcia przez nich nauki w Akademii. Oprócz spotkań indywidualnych prowadzę również warsztaty i spotkania grupowe o bardzo różnej tematyce (m.in. sposoby radzenia sobie ze stresem, zjawiska zachodzące w grupie społecznej, profilaktyka uzależnień czy też nabywanie umiejętności rozwiązywania konfliktów). Pracuję także z kadrą dowódczą, czyli żołnierzami odpowiedzialnymi za rozwój i wyszkolenie studentów, pomagając im w rozwiązywaniu problemów ich podwładnych oraz doskonaleniu umiejętności pracy z podwładnymi, budowaniu zespołu oraz w zakresie rozpoznawania i przeciwdziałania patologiom w relacjach międzyludzkich. Ponadto w sytuacjach nagłych lub traumatycznych działam jako interwent kryzysowy.

Praca w Akademii Wojsk Lądowych wymaga ode mnie ciągłego rozwoju i poszerzania swoich kompetencji zawodowych, w zamian dając możliwość kontaktu z fantastycznymi ludźmi oraz czerpania satysfakcji z wykonywanej pracy.

psycholog policyjny

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia, psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają kompetencje niezbędne w pracy psychologa w kontakcie zarówno z jednostką, jak i grupą. Uczą się jak zapobiegać sytuacjom trudnym, rozwiązywać je i mediować, jak przeciwdziałać zachowaniom autoagresywnym i agresywnym. Poszerzają wiedzę i umiejętności w zakresie psychoprofilaktyki, patologii społecznych, interwencji kryzysowej, edukacji i poradnictwa psychologicznego.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Kurs lub studia podyplomowe z psychologii sądowej, psychologii śledczej lub kryminalnej (170–250 godzin zajęć). Dodatkowe kursy nie są niezbędne do podjęcia pracy w policji.	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu psychologii sądowej, śledczej czy kryminalnej. W szczególności zdobycie wiedzy jak komunikować się ze świadkiem, jak analizować miejsce zbrodni czy jak tworzyć profile kryminalne nieznanych sprawców przestępstw.
dyplomowany psycholog policyjny	Psycholog policyjny może pracować w policji, wojsku, zakładach karnych, agencji detektywistycznej, ośrodkach wychowawczych itp. Doskonalenie zawodowe wiąże się ze zdobywaniem określonych stopni służbowych w Policji. Aby zostać funkcjonariuszem Policji, należy pozytywnie przejść przez wszystkie etapy postępowania kwalifikacyjnego (m.in. test wiedzy, test sprawności fizycznej, testy psychologiczne). Głównym warunkiem jest też niekaralność. Rozwój zawodowy psychologa policyjnego realizowany jest także przez uczestnictwo w specjalistycznych kursach, szkoleniach czy ukończenie studiów podyplomowych z zakresu prowadzenia diagnozy psychologicznej, konsultacji, mediacji oraz interwencji kryzysowej, psychologii kryminalnej i śledczej.	Wśród psychologów policyjnych panuje podział na specjalizacje: 1) opieka psychologiczna i psychoedukacja, w ramach których psycholog opiekuje się funkcjonariuszami Policji i udziela im wsparcia w sytuacji kryzysowej. Kolejnym zadaniem psychologów policyjnych jest prowadzenie spotkań, zajęć oraz warsztatów mających charakter profilaktyczny lub edukacyjny; 2) psychologia policyjna stosowana, w ramach której psycholog udziela pomocy funkcjonariuszom Policji zarówno w czynnościach dochodzeniowo-śledczych, jak i operacyjno-rozpoznawczych; 3) zarządzanie zasobami ludzkimi, w ramach których do obowiązków psychologa należy uczestniczenie w postępowaniu kwalifikacyjnym do służby w Policji, badanie predyspozycji funkcjonariuszy Policji do różnego rodzaju zadań, takich jak misje zagraniczne. Psycholodzy uczestniczą też w procedurach rekrutacyjnych dla policjantów na wybrane stanowiska albo do określonych komórek organizacyjnych, takich jak Centralne Biuro Śledcze.

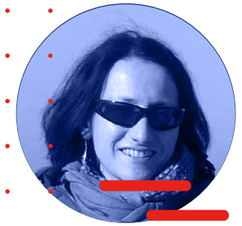

Izabela Konopka

psycholog policyjny

„Jestem psychologiem policyjnym od ponad 13 lat, jednak zanim dostałam się do Sekcji Psychologów KWP, przeszłam pełną rekrutację do Policji, odbyłam ponad 6-miesięczne szkolenie w szkole policyjnej, a następnie pełniłam służbę jako policjantka Ogniwa Patrolowo–Interwencyjnego i Wydziału Dochodzeniowego na jednym z komisariatów. Zaczynałam swoją służbę od stopnia posterunkowego, a obecnie mam stopień oficerski.

Praca psychologa policyjnego wymaga dużej elastyczności, odnajdywania się i dyrektywnego działania w sytuacjach kryzysowych. W codziennej pracy sprawuję opiekę psychologiczną nad funkcjonariuszami i pracownikami cywilnymi Policji, którzy znajdują się w sytuacjach kryzysowych (np. śmierć współpracownika; użycie przez policjanta broni palnej lub środka przymusu bezpośredniego, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu; bezpośredni kontakt policjanta lub pracownika ze śmiercią dziecka). W ramach mojej specjalizacji prowadzę także psychoedukację na temat wypalenia zawodowego, przemocy w rodzinie, informowania o śmierci, profilaktykę stresu i uzależnień. Kiedy istnieje taka potrzeba, zajmuję się także badaniami psychologicznymi kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji. Czasami pomagam policjantom przy czynnościach operacyjno-rozpoznawczych.

Jako psycholog policyjny dokształcam się na szkoleniach organizowanych przez moich przełożonych, a także prywatnie szkolę się w nurcie terapii EMDR, która jest jednym z podejść terapeutycznych do pracy z traumą i lękami, a także innymi zaburzeniami.”

psycholog transportu

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczna i zdrowia/kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży/psychologia biznesu i organizacji (450–540 godzin zajęć).	Studenci zdobywają bazową i specjalistyczną wiedzę z zakresu różnych działów psychologii teoretycznej oraz psychologii stosowanej w wybranej specjalności, uzyskują dyplom psychologa.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe z psychologii transportu organizowane przez uczelnię prowadzącą studia na kierunku psychologia (150–190 godzin zajęć).	Psycholog nabywa wiedzę z zakresu uwarunkowań funkcjonowania człowieka w zawodach związanych z transportem (drogowym, szynowym, wodnym) oraz zawodach wymagających specjalnych predyspozycji (np. w sportach ekstremalnych, górnictwie, energetyce, budownictwie). Uczestnicy studiów podyplomowych zdobywają także umiejętności diagnozowania psychologicznych i psychofizycznych predyspozycji kandydatów do tych zawodów.
dyplomowany psycholog transportu	Uzyskanie wpisu do ewidencji psychologów uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu wymaga złożenia wniosku do właściwego urzędu marszałkowskiego wraz z załącznikami: 1) dyplom ukończenia studiów 2) dyplom ukończenia studiów podyplomowych, 3) zaświadczenie i oświadczenie o niekaralności, 4) dowód uiszczenia opłaty za wpis do ewidencji psychologów.	Psycholog transportu zajmuje się diagnostyką i oceną predyspozycji poznawczych, psychofizycznych i osobowościowych osób związanych zawodowo z szeroko pojętym transportem. Psycholog transportu może prowadzić własną pracownię lub pracować w innych pracowniach psychologicznych wpisanych do Rejestru Pracowni Psychologicznych prowadzonego przez marszałka danego województwa. W tych pracowniach przyjmuje klientów, którzy mają obowiązek przechodzenia badań psychologicznych, skierowanych na badania na podstawie: 1) Ustawy o transporcie drogowym, 2) Dziennika ustaw o kierujących pojazdami.

Katarzyna Borejko

psycholog transportu

W swojej pracy wykorzystuję zdobytą podczas studiów wiedzę teoretyczną i praktyczną z obszaru psychologii pracy, transportu i ruchu drogowego oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Jako psycholog transportu przeprowadzam badania diagnostyczne w zakresie predyspozycji osobowościowych do wykonywania różnych rodzajów prac, w tym pracy kierowcy. To człowiek jest najistotniejszym elementem mającym wpływ na bezpieczeństwo na drodze, dlatego zawsze staram się pokazać i uświadamiać klientom ich indywidualne właściwości psychologiczne do kierowania pojazdem, a także wyjaśniać prawidłowości rządzące zachowaniem człowieka w sytuacji ruchu drogowego.

Badam zdolności psychiczne (poznawcze, osobowościowe i psychomotoryczne) i orzekam o istnieniu bądź braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania różnych prac.

psycholog dziecięcy

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu normy i psychopatologii rozwoju, diagnozy klinicznej dzieci i młodzieży z zaburzeniami oraz diagnozy trudności wychowawczych i trudności w nauce na tle uwarunkowań środowiskowych. Uczą się jak rozpoznawać zaburzenia rozwojowe, jak im zapobiegać oraz jak pracować z dziećmi doświadczającymi tych problemów. Poszerzają wiedzę i umiejętności w zakresie psychoprofilaktyki, pracy z dziećmi i młodzieżą z problemami wychowawczymi i zaburzeniami zdrowia psychicznego oraz kształtują umiejętności niezbędne w pracy z dziećmi i młodzieżą.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Kurs lub/i studia podyplomowe z zakresu psychologii dziecka lub/i wybrana szkoła psychoterapii, uprawniająca do prowadzenia terapii dzieci. Studia podyplomowe umożliwiające nabycie uprawnień pedagogicznych (270–360 godzin zajęć + 150 godzin praktyk).	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu psychologii dziecka. Zapoznanie się z metodami wspierania prawidłowych oddziaływań rodzicielskich i instytucjonalnych. Diagnoza nieprawidłowości i zaburzeń rozwojowych oraz poznanie metod pracy z nimi. Wsparcie środowisk rodzicielskich i instytucjonalnych w opiece i edukacji dzieci. Nabycie kompetencji do prowadzenia wsparcia psychologicznego i/lub terapii dzieci i/lub terapii rodzin.
dyplomowany psycholog dziecięcy	Psycholog dziecięcy może pracować samodzielnie, wspierając dzieci na różnych etapach edukacji. Może także prowadzić własny gabinet psychoterapii dzieci. Rozwój zawodowy psychologa dziecięcego realizowany jest poprzez uczestnictwo w specjalistycznych kursach z zakresu prowadzenia konsultacji i wsparcia psychologicznego dzieci i całych rodzin, nowoczesnych metod diagnozy czy najnowszych form psychoterapii. W przypadku psychoterapeuty konieczne jest także stałe poddawanie swojej pracy superwizji.	Działania psychologa dziecięcego ukierunkowane są przede wszystkim na dziecko. Zajmuje się on zarówno dzieckiem wymagającym wsparcia, jak i tym szczególnie uzdolnionym. Prowadzi konsultacje dla rodziców, opiekunów i nauczycieli, a także zajęcia terapeutyczne czy psychoterapię dziecka i/lub całych rodzin. Ważnym zadaniem psychologa dziecięcego jest diagnoza zaburzeń rozwojowych, zaburzeń zachowania, rozpoznawanie sytuacji wychowawczej i rodzinnej dziecka, podejmowanie współpracy z rodzicami i instytucjami zaangażowanymi w pracę, edukację i opiekę nad dzieckiem (np. poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, szkołami).

Beata Płażewska

psycholog dziecięcy

Praca psychologa dziecięcego przypomina czasem pracę detektywa, który analizując dostępne mu dane, idąc krok po kroku, musi dojść do rozwiązania zagadki związanej z funkcjonowaniem dziecka. Wymaga to nie tylko znajomości wszelkich zaburzeń oraz norm i etapów rozwoju małego człowieka, dzięki którym odróżnia się to, co w danym wieku jest lub nie jest typowe, ale i umiejętności współpracy z systemem rodzinnym, a czasem i szkolnym dziecka.

Praca psychologa dzieci i młodzieży w prywatnym gabinecie oprócz diagnozy dziecka obejmuje pogłębiony wywiad z rodziną. Rodzice są na bieżąco angażowani we współpracę. Nie ma szczęśliwszej chwili niż ta, gdy mały klient z radością przychodzi do mnie na spotkanie (bo na początku bywa różnie), nie ma już żadnych problemów i sam namawia swojego kolegę lub koleżankę, u których dostrzega jakieś kłopoty, żeby poszli do jego psychologa!

Karolina Dunaj

psycholog dziecięcy

Praca psychologa dziecięcego to nie tylko praca z samym dzieckiem, ale z całą rodziną. Bez poznania systemu rodzinnego i współpracy z nim mamy niewielką szansę na zrozumienie trudności dziecka.
Prowadzenie grup terapeutycznych ma zupełnie inną dynamikę, wymaga bycia uważnym na wszystkich członków grupy. Prowadzę głównie grupy dla dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnym wieku szkolnym oraz grupę diagnostyczną dla dzieci w wieku przedszkolnym.
Na co dzień współpracuję z lekarzami psychiatrii dzieci i młodzieży, pedagogami oraz logopedami. Praca psychologa dziecięcego oznacza dużo wyzwań. Nierzadko spotykam rodziny, które nie chcą współpracować, widzą problem tylko w dziecku. Niemniej jednak zawód psychologa dziecięcego daje dużo poczucia sensu. To bardzo budujące, kiedy widzę jak moi pacjenci podejmują pracę nad swoimi trudnościami, a ja mogę im w tej pracy towarzyszyć.

psycholog szkolny

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia kliniczno-wychowawcza dzieci i młodzieży (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu normy i psychopatologii rozwoju, diagnozy klinicznej dzieci i młodzieży z zaburzeniami oraz diagnozy trudności wychowawczych i trudności w nauce na tle uwarunkowań środowiskowych. Uczą się jak zapobiegać sytuacjom konfliktowym, rozwiązywać je i mediować, przeciwdziałać przemocy czy uzależnieniom. Poszerzają wiedzę i umiejętności w zakresie psychoprofilaktyki, wczesnej interwencji kryzysowej oraz form terapii psychologicznej dzieci i młodzieży.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe umożliwiające nabycie uprawnień pedagogicznych (270–360 godzin zajęć + 150 godzin praktyk).	Studia psychologiczne umożliwiają nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki i dydaktyki szczegółowej oraz realizację praktyk pedagogicznych.
dyplomowany psycholog posiadający uprawnienia pedagogiczne	Psycholog szkolny może pracować na każdym poziomie edukacyjnym: w przedszkolach, szkołach podstawowych, liceach oraz technikach. Doskonalenie zawodowe wiąże się ze zdobywaniem stopni awansu zawodowego: nauczyciela stażysty (min. 8 miesięcy pracy), nauczyciela kontraktowego i mianowanego (min. 2 lata, 9 miesięcy), nauczyciela dyplomowanego. Rozwój zawodowy psychologa szkolnego realizowany jest także w zakresie specjalistycznych kursów, szkoleń oraz studiów podyplomowych z zakresu prowadzenia konsultacji, mediacji, terapii psychologicznej dzieci i młodzieży, terapii systemowej, uzależnień czy interwencji kryzysowej.	Działania psychologa szkolnego skierowane są przede wszystkim na ucznia. Zajmuje się on zarówno uczniem wymagającym wsparcia, jak i tym szczególnie uzdolnionym. Prowadzi konsultacje i zajęcia terapeutyczne. Ważnym zadaniem psychologa szkolnego jest rozpoznawanie sytuacji wychowawczej i rodzinnej uczniów oraz podejmowanie współpracy z rodzicami i instytucjami zaangażowanymi w pracę z uczniem (np. poradniami psychologiczno-pedagogicznymi). Psycholog szkolny pracuje też z całymi klasami, realizując programy wychowawcze i profilaktyczne. Niejednokrotnie pełni funkcję mediatora – pośredniczy w relacjach między uczniami, ich rodzicami oraz nauczycielami.

Anna Szewców

psycholog szkolny

Od kilku lat pracuję na stanowisku psychologa szkolnego w jednej z publicznych placówek oświatowych. Moją profesję cechuje przede wszystkim wielozadaniowość. Jestem odpowiedzialna za tworzenie programów psychologiczno-pedagogicznych placówki. Udzielam wsparcia nauczycielom w ich codziennej pracy wychowawczej.

Organizuję różnorodne formy pomocy dla potrzebujących rodzin oraz często kontaktuję się w ich sprawach z wieloma instytucjami i organami prawa. Pomagam w rozwiązywaniu konfliktów, które codziennie zdarzają się między uczniami. Bacznie obserwuję zachowania dzieci i staram się dostrzec trudności, z jakimi spotykają się na co dzień. Za najważniejszy cel moich działań uważam jednak przede wszystkim troskę o bezpieczeństwo, dobro i komfort psychiczny ucznia: redukcję stresu szkolnego, wzrost motywacji i samoakceptacji, pozytywne relacje z rówieśnikami, propagowanie właściwych wzorców zachowań, a także szeroko rozumianą profilaktykę uzależnień. Każdego dnia w swojej pracy wykorzystuję wiedzę zdobytą w trakcie studiów. Znajomość psychologii rozwojowej, technik mediacyjnych, umiejętność stawiania trafnych diagnoz na podstawie obserwacji pozwala mi być skuteczną w podejmowanych przeze mnie działaniach. Niezwykle przydatne zdają się też tutaj nasze indywidualne predyspozycje, takie jak empatia, spontaniczność, łatwość w nawiązywaniu kontaktu oraz szybkość w podejmowaniu decyzji.

To praca, w której nie można narzekać na nudę. To praca dla tych, którzy lubią nieustannie być w akcji. To praca dla tych, którzy mają dwie głowy i cztery pary rąk.

psycholog zarządzający działem HR

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia biznesu i organizacji (450 –540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu psychologii pracy oraz organizacji. Poznają podstawowe procesy oraz działania związane z zarządzaniem zasobami ludzkimi w organizacjach. Poszerzają wiedzę z zakresu teorii kierowania zespołami. Uczą się technik oraz narzędzi niezbędnych do skutecznej pracy w działach personalnych.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi (160–250 godzin zajęć), psychologii zarządzania, prawa pracy.	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi, przepisów prawnych, zwłaszcza w aspekcie prawa pracy, oraz procesów personalnych stosowanych w organizacjach.
dyplomowany psycholog	Psycholog specjalista ds. personalnych lub HR manager może pracować w różnorodnych organizacjach, zarówno w polskich, jak i zagranicznych przedsiębiorstwach. Doskonalenie zawodowe wiąże się z pogłębianiem wiedzy na temat HRM (Human Resource Management) oraz nabywaniem niezbędnej praktyki do samodzielnego prowadzenia projektów personalnych oraz wspomagania organizacji i kadry kierowniczej w efektywnym zarządzaniu personelem. Rozwój zawodowy realizowany jest także poprzez uczestnictwo w specjalistycznych kursach, szkoleniach oraz certyfikacji z zakresu ośrodków oceny oraz rozwoju kadr, narzędzi diagnostycznych, uprawnień trenerskich oraz coachingowych, a także mediacji oraz negocjacji w biznesie.	Działania psychologa specjalisty ds. HR, HR managera czy HR business partnera skierowane są przede wszystkim do pracowników organizacji, przy czym intensywność tych kontaktów zależy od realizowanej funkcji. Psycholog w przedsiębiorstwie współpracuje zarówno z kadrą zarządzającą (często w środowisku międzynarodowym), jak i liderami średniego szczebla oraz pracownikami z całej struktury organizacji (zarówno biznesem, administracją, jak i np. kadrą produkcyjną). Ważnym zadaniem psychologa w organizacji jest diagnozowanie potencjału i zasobów personelu, rozwiązywanie sytuacji trudnych oraz wspomaganie współpracy pomiędzy różnymi obszarami przedsiębiorstwa.

Małgorzata Kulińska

Account Specialist

Moje stanowisko – Account Specialist – kryje w sobie wiele obowiązków związanych z szeroko pojętym HR. Na podstawie potrzeb klienta rekrutuję pracowników niższego szczebla zgodnie z profilem kandydata odpowiadającym danemu stanowisku. Przydatna jest tutaj wiedza z psychologii osobowości oraz różnic indywidualnych. Moja praca to również obsługa kandydatów, którzy pozytywnie przeszli proces rekrutacji, czyli pracowników: motywowanie ich benefitami, do czego wykorzystuję wiedzę z psychologii motywacji, której ważnym elementem jest też pobudzanie motywacji wewnętrznej. Największym wyzwaniem w tej pracy jest łączenie interesów wszystkich stron – klienta, kandydata/pracownika oraz agencji. Przydatna w mojej pracy jest znajomość nie tylko prawa pracy, lecz także, a może przede wszystkim, umiejętność precyzyjnego i wyważonego komunikowania informacji oraz pozyskiwania ich z odpowiednich źródeł – pracownicy często oczekują kompletnej i fachowej wiedzy, którą muszę pozyskiwać na różne sposoby.

Aleksandra Penza

HR Manager

Od ponad 10 lat pracuję jako psycholog w obszarze HR w firmach z branży finansowej i produkcyjnej. W swojej pracy jestem odpowiedzialna za koordynowanie i prowadzenie procesów rekrutacji i selekcji pracowników. Zajmuję się również projektowaniem i prowadzeniem sesji Assessment/Development Center oraz opracowywaniem strategii działań employer-brandingowych nastawionych na budowanie pozytywnego wizerunku marki pracodawcy wśród potencjalnych kandydatów i pracowników. Specjalizuję się także w doradztwie HR i bieżącym wsparciu kadry menedżerskiej.
W swojej pracy wykorzystuję zdobytą wiedzę z zakresu psychologii organizacji, głównie w kontekście takich procesów, jak: oceny okresowe, rozwój i szkolenia pracowników, analiza i opis stanowisk pracy oraz ról w organizacji, zarządzanie talentami, wprowadzenie pracownika do organizacji oraz odejście z organizacji. Największą satysfakcję z pracy sprawia mi możliwość usprawniania procesów związanych z zarządzaniem pracownikami. Sposobność obserwowania jak moja praca przyczynia się do zwiększenia zadowolenia ludzi z wykonywanych zadań i współpracy z innymi w danej organizacji jest największą nagrodą, jaką mogę sobie wyobrazić.

psycholog trener biznesu

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia biznesu i organizacji (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu psychologii pracy oraz organizacji, zwłaszcza w aspekcie diagnozowania potrzeb rozwojowych członków organizacji oraz projektowania adekwatnych oraz opartych na dowodach empirycznych działań szkoleniowych, doradczych oraz coachingowych.
student V roku psychologii lub dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe lub certyfikowane kursy trenera biznesu oraz coacha kadry menedżerskiej (150–250 godzin zajęć).	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu technik i narzędzi wykorzystywanych w pracy grupowej oraz w indywidualnych działaniach coachingowych.
psycholog trener biznesu/ coach kadry menadżerskiej	Doskonalenie zawodowe wiąże się z pogłębianiem wiedzy oraz rozwijaniem kompetencji osobistych, społecznych i liderskich wśród członków organizacji oraz nabywaniem niezbędnej praktyki do samodzielnego prowadzenia szkoleń, treningów oraz sesji coachingowych. Rozwój zawodowy psychologa pracującego w działach personalnych jako trener biznesu lub coach realizowany jest przede wszystkim poprzez uczestnictwo w specjalistycznych kursach, szkoleniach oraz certyfikacji, realizowanych przez różnorodne szkoły trenerskie i coachingowe lub międzynarodowe instytucje ds. coachingu (np. International Coach Federation, International Coaching Community).	Działania psychologa trenera biznesu lub coacha skierowane są przede wszystkim do pracowników organizacji, obejmują zarówno kadrę zarządzającą (pogłębianie kompetencji liderskich, doradztwo, coaching), jak i personel (budowanie kompleksowych programów rozwojowych dla pracowników). Ważnym zadaniem psychologa prowadzącego w przedsiębiorstwach działania rozwojowe jest skuteczne badanie potrzeb uczestników i wskazywanie odpowiedniego zakresu merytorycznego warsztatów i treningów. Ponadto trener biznesu lub coach pracujący według metodologii „evidence based" zobowiązany jest szczególnie dbać o jakość oraz merytorykę proponowanych działań, a także ich konsekwentny i regularny monitoring. Trener biznesu lub coach udziela także systematycznych informacji zwrotnych na temat stanu działań rozwojowych osobom za nie odpowiedzialnym w organizacji. Komunikuje się w tym celu z top managementem, kadrą kierowniczą oraz tzw. „klientami wewnętrznymi".

Aneta Okarma

trener biznesu

„Jako certyfikowany coach (ICF, ICC) i trener biznesu odpowiadam za szeroko pojęty obszar rozwoju pracowników mojej organizacji. Analizuję potrzeby, opracowuję i samodzielnie realizuję programy rozwojowe bądź poszukuję specjalistycznych rozwiązań oferowanych przez firmy zewnętrzne. Prowadzone przeze mnie szkolenia i programy rozwojowe mają formę spotkań stacjonarnych, on-line oraz kursów e-learningowych, dlatego stale aktualizuję swoją wiedzę, również tę związaną z technologiami i narzędziami ułatwiającymi naukę zdalną. Dbam o rozwój kompetencji pracowników od momentu ich pojawienia się w organizacji (kursy onboardingowe, stanowiskowe szkolenia wdrożeniowe) przez cały okres pracy w firmie (szkolenia specjalistyczne, menadżerskie). Pozostaję w stałym kontakcie z menadżerami zespołów, dzięki czemu mogę szybko przygotować i zaproponować rozwiązania aktualnie najbardziej potrzebne. Pozwala mi to również monitorować biznesową użyteczność wdrażanych rozwiązań i – w razie potrzeby – wprowadzać udoskonalenia. W pracy wykorzystuję wiedzę z obszaru psychologii społecznej, zarządzania, emocji i motywacji, osobowości. Dbam o jej ciągłą aktualizację, śledząc najnowsze publikacje i biorąc udział w licznych szkoleniach, konferencjach, webinarach, wzbogacając swój narzędziownik coacha i trenera.

Poza szkoleniami realizuję indywidualne i zespołowe procesy coachingowe, dzięki czemu pracownicy mogą jeszcze skuteczniej rozwijać swój potencjał. Towarzyszenie klientom w takim procesie i obserwowanie postępujących z tygodnia na tydzień zmian, uzyskiwanie przez nich większej satysfakcji z pełnionych ról zawodowych i prywatnych daje mi największe poczucie sensu wykonywanej pracy."

psycholog pracy i organizacji

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia biznesu i organizacji (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu psychologii pracy oraz organizacji, zwłaszcza w aspekcie HRM – Human Resource Management oraz consultingu biznesowego. W ramach zajęć dydaktycznych oraz praktyk studenckich poznają specyfikę procesów personalnych stosowanych w organizacjach. Uczą się psychologicznej diagnozy kompetencji zawodowych, prowadzą projekty badawcze z zakresu psychologii pracy oraz organizacji, a także konstruują programy doradcze i rozwojowe dla różnorodnych przedsiębiorstw.
dyplomowany psycholog	Studia podyplomowe lub certyfikowane kursy w zakresie HRM (Human Resource Management), szkoły asesorskie (metodologia Assessment i Development Center) oraz certyfikaty w zakresie nowoczesnych i komercyjnych narzędzi diagnostycznych.	Nabycie wiedzy i umiejętności ukierunkowane na wspomaganie organizacji w zakresie szeroko pojętego zarządzania zasobami ludzkimi (diagnozowanie potrzeb rozwojowych, budowanie modeli kompetencyjnych, ocena potencjału osobistego oraz menedżerskiego, prowadzenie procesów doradczych w zakresie rozwiązywania problemów organizacyjnych).
psycholog pracy i organizacji	Psycholog pracujący jako niezależny konsultant HR najczęściej prowadzi własną działalność gospodarczą (diagnostyczną, doradczą, szkoleniową). Doskonalenie zawodowe wiąże się z pogłębianiem wiedzy na temat procesów HR-owych skierowanych do organizacji i ich członków oraz nabywaniem umiejętności praktycznych związanych ze świadczeniem usług HR jako niezależny przedsiębiorca. Rozwój zawodowy psychologa – niezależnego konsultanta HR realizowany jest przede wszystkim w ramach studiów podyplomowych, specjalistycznych kursów, szkoleń oraz certyfikacji realizowanych przez różnorodne centra doradczo-szkoleniowe.	Działania psychologa prowadzącego samodzielną działalność gospodarczą ukierunkowaną na świadczenie usług HR-owych dla organizacji ukierunkowane są zarówno na kadrę wykonawczą, specjalistyczną, jak i kierowniczą w przedsiębiorstwie. Obszar działań zawodowych zbliżony jest do funkcji wewnętrznego działu personalnego. Ważnym zadaniem psychologa pracującego dla organizacji jako niezależny, zewnętrzny specjalista jest także dbałość o prowadzenie własnej działalności gospodarczej i wszelkie obowiązki z tego wynikające.

Wojciech Witkowski

konsultant ds. Systemów Motywacyjnych | Menedżer Projektu

Bycie konsultantem oznacza pracę na zamówienie klienta – zgodnie z jego potrzebami i wyzwaniami. Wymaga to z jednej strony dużej wiedzy i gotowości do poszerzania swoich horyzontów, z drugiej – elastyczności i umiejętności współpracy z pracownikami klienta na różnych poziomach organizacji (od pracowników liniowych po członków zarządu). Praktycznie każdy projekt jest inny – tak jak różne są firmy i ich branże, ale to, co łączy je wszystkie, to potrzeba przeprowadzenia dobrze zakomunikowanych działań, które dostarczą klientowi wysokiej jakości rozwiązanie w uzgodnionym czasie i zdefiniowanym budżecie. I na tym polega właśnie rola konsultanta i menedżera projektu.
Z wiedzy wyniesionej ze studiów korzystam głównie w zakresie psychologii potrzeb i motywacji – dotyczy to budowania rozwiązań, które zwiększą poziom efektywności i/lub zaangażowania pracowników. Bardzo przydaje się psychologia poznawcza, pozwala bowiem na przygotowanie strategii negocjacyjnych oraz zwrócenie uwagi na pewne akcenty komunikacyjne związane z sytuacją określonych grup pracowniczych, a także z rolą mediatora pomiędzy pracodawcami a stroną społeczną w organizacjach. Choć nie korzystam na co dzień z metodologii badań naukowych, to filozofia zarządzania projektem jest jej bliska, a pojęcia statystyczne z nią związane są podstawą w analizach wynagrodzeń, które przygotowuję. Prawo pracy – jak w każdej dziedzinie życia – jest kanwą do wszelkich uzgodnień i rozwiązań. Nie wszystkie projekty się udają. Zdarza się, że zmienia się otoczenie biznesowe (firmy się łączą lub dzielą), prawne (wchodzą pewne regulacje lub ograniczenia) czy też zmieniają się w organizacji priorytety (kryzysy lub zmiany personalne). Na każdą z takich sytuacji trzeba mieć w sobie gotowość i dystans. Największą jednak satysfakcję daje informacja zwrotna od klienta po okresie wdrożenia i… zaproszenie do realizacji kolejnego projektu.
Warto studiować psychologię!

badacz ilościowy

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia biznesu i organizacji (450–540 godzin zajęć).	Studenci poszerzają wiedzę z zakresu psychologii procesów i zjawisk grupowych, psychologii zarządzania zasobami ludzkimi, doradztwa zawodowego oraz rekrutacji, szkolenia i oceny pracowników. Uczą się na czym polega zarządzanie, kierowanie oraz przywództwo. Nabywają podstaw pracy z grupą i kierowania zespołem. Kończąc specjalność, są gotowi do podjęcia pracy w różnych organizacjach: przedsiębiorstwach, firmach; służbach mundurowych i cywilnych, w zakresie doradztwa w organizacji pracy, rekrutacji, diagnozowania potrzeb szkoleniowych i prowadzenia szkoleń pracowniczych czy przygotowania stanowisk ze względu na uwarunkowania i możliwości psychiczne człowieka.
dyplomowany psycholog	Psycholog społeczny może pracować w wyspecjalizowanych ośrodkach badawczych lub w działach badań rozmaitych firm, realizując zarówno badania jakościowe, jak i ilościowe, w tym CATI (Computer Assisted Telephone Interview). Dodatkowe kształcenie nie jest niezbędne do podjęcia tego zawodu. Warto jednak podnosić kwalifikacje zawodowe, korzystając z kursów, szkoleń i podyplomowych studiów z zakresu realizacji badań, metod analizy, statystyki czy nowych technologii wykorzystywanych w badaniach.	Można podjąć pracę w ośrodku badawczym, ale też w dziale badań (lub w dziale marketingu) firmy, jako badacz odpowiedzialny za przygotowanie koncepcji/założeń projektu badawczego, realizację badania oraz analizę wyników. W zależności od ustaleń ze zleceniodawcą wyniki mogą być dostarczane w formie danych, tabel lub pełnego raportu z analizą wyników. Nierzadko proces badawczy kończy się prezentacją wyników przed klientem i podjęciem kolejnych działań badawczych. Badacz ilościowy CATI (Computer Assisted Telephone Interview) dodatkowo monitoruje pracę zespołu ankieterów telefonicznych, szkoli ich merytorycznie do kolejnych projektów oraz podejmuje działania o charakterze motywacyjnym. Konieczne jest również bycie na bieżąco z nowymi technologiami ułatwiającymi, przyspieszającymi lub wręcz umożliwiającymi pracę.

Iwona Michniewicz

project/CATI Manager

W branży badawczej pracuję ponad 20 lat, w tym od 20 lat zajmuję się badaniami CATI (Computer Assisted Telephone Interviews). W tym czasie rzeczywistość w wielu wymiarach wyraźnie się zmieniła. W mojej pracy konieczny jest stały rozwój i dokształcanie się w wielu obszarach jednocześnie: narzędzi pracy, możliwości telefonii, pracy z bazami danych, szybkiego przetwarzania danych i oczywiście w bieżącej tematyce, której dotyczyły realizowane badania.
Częścią mojej pracy jest z jednej strony stały kontakt z klientami z całego świata, a drugiej duży zespół ankieterów, dzielony na projektowe zespoły robocze (stale szkolone i monitorowane w zakresie jakości pracy). I oczywiście wszystko pod presją czasu. Naprawdę nie sposób się nudzić!
I właśnie ta rozmaitość obowiązków i obszarów, w których trzeba się jednocześnie poruszać, powoduje, że nie zamieniłabym tej pracy na żadną inną.

Marcin Piwowarczyk

project/CAWI Manager

Jako badacz rynku zbieram i analizuję dane oraz informacje, aby później przedstawiać je moim klientom. Te informacje pomagają im podejmować decyzje biznesowe, społeczne i polityczne. Jestem badaczem specjalizującym się w metodach ilościowych – pracuję przy użyciu statystyk, a proces badawczy zakłada badanie dużych grup osób.
Zarządzam kilkuosobowym działem badań internetowych, do moich obowiązków należy m.in. budowa i utrzymanie panelu – czyli dużej, internetowej bazy respondentów.
Do moich głównych zadań badawczych należą: spotkania i rozmowy z klientami, negocjowanie i podpisywanie umów, przygotowanie pytań i treści badawczych, tworzenie kwestionariuszy, ustalanie zadań członków zespołu, nadzór nad realizacją projektu badawczego, kontrola jego jakości, analiza i interpretacja danych, szukanie wzorców i odpowiedzi na zadane pytania badawcze, przygotowanie raportów badawczych, a następnie doradzanie klientom, jak najlepiej użyć uzyskane wyniki.

badacz jakościowy

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od VII semestru realizuje blok zajęć z zakresu psychologii stosowanej. Trzysemestralna specjalność: psychologia biznesu i organizacji (450–540 godzin zajęć).	Studenci nabywają wiedzę z zakresu zjawisk społecznych, ekonomicznych, politycznych. Adaptują wiedzę do współczesnych zjawisk i zachowań konsumenckich. Uczą się metod pomiaru zjawisk społecznych, samodzielnie tworzą narzędzia badawcze i doskonalą się w technikach prowadzenia wywiadów. Poszerzają wiedzę z zakresu analiz statystycznych oraz jakościowej analizy danych.
dyplomowany psycholog	Badacz jakościowy może pracować w specjalistycznych firmach badawczych lub w każdym większym przedsiębiorstwie, w działach marketingu lub produktu, a także jako samodzielny specjalista w tej dziedzinie. Doskonalenie zawodowe wiąże się ze szkoleniami wybieranymi zgodnie z potrzebami lub zainteresowaniami badacza. Doskonalenie zawodowe może dotyczyć: doskonalenia warsztatu zawodowego (np. metody etnograficzne, lingwistyczne, behawioralne), nabywania umiejętności miękkich, studiów specjalistycznych typu menedżerskiego. Rozwój zawodowy badacza jakościowego jest związany z budowaniem własnego doświadczenia zawodowego, czasami kierowaniem zespołem badaczy oraz nabywaniem umiejętności w zakresie doradztwa i consultingu dla firm.	Badacz jakościowy odpowiada za cały proces badawczy: • diagnozę potrzeb klienta i projektowanie badań, • realizację lub nadzór nad realizacją badania, • moderowanie grup i prowadzenie pogłębionych wywiadów indywidualnych, • przygotowanie raportu – diagnozy i rekomendacji dla klienta, • weryfikację założeń marketingowych i strategicznych klienta. Pracuje dla branż typu: finanse i bankowość, Fast Moving Consumer Goods (FMCG), budownictwo, rolnictwo, medycyna, teleinformatyka, energetyka, a także prowadzi badania społeczne lub polityczne. Przykładowy zakres badań: usage and attitude, badania wizerunkowe (firmy, marki), badania satysfakcji (klientów i pracowników), testy (produktów, reklam, opakowań), elementy badań etnograficznych i lingwistycznych.

Elżbieta Więsław

badacz jakościowy

Badania jakościowe to wychodzenie poza statystyki, znajdowanie spraw, które poruszają, choć nie zawsze są zwerbalizowane. To rozumienie konsumenta, jego potrzeb, motywacji, problemów. Jest to możliwe dzięki dotarciu do użytkowników w sposób autentyczny – w mojej pracy liczy się spotkanie, rozmowa, słuchanie i obserwacja.

Zrozumienie konsumenta umożliwia stworzenie nowego produktu, informacji o nim, komunikatu marketingowego i skutecznych sposobów jego sprzedaży, ale też tworzenie wizerunku, idei czy też budowanie postawy.

W codziennej pracy wykorzystuję wiedzę z zakresu psychologii społecznej, poznawczej, emocji i motywacji. Wspieram się modelami ekonomicznymi, analizą lingwistyczną i semiotyczną. Współpracuję z klientami nad implementacją wniosków z badań do budowania produktu, marki, wizerunku i tworzenia kierunków strategicznego rozwoju firmy.

Szczególnie interesująca jest różnorodność mojej pracy w zakresie poruszanych obszarów i tematów badań – znalezienie komunikatów pomagających rzucić palenie czy też sprzedać proszek do prania; od onkologii po mleko dla niemowląt – ale także możliwości korzystania z wielu technik badawczych: rozmowy, obserwacji, burzy mózgów, etnografii, wideo-zakupów, a obecnie korzystanie z wiedzy dostępnej na forach dyskusyjnych czy zdjęć publikowanych w internecie.

naukowiec

	Etap edukacji/pracy	Czego dotyczy
student psychologii	Student psychologii Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych na Uniwersytecie Wrocławskim od III roku realizuje w praktyce swoje pomysły badawcze lub bada interesujące go zjawiska psychologiczne na zajęciach Studencki Projekt Badawczy (60 godz.), a wcześniej poznaje metodologię i statystykę (120 godz.). Na IV i V roku student pisze pracę magisterską w ramach seminarium magisterskiego (180 godz.) i samodzielnie bada interesujące go zjawisko psychologiczne.	Studenci studiują literaturę, czytają najnowsze doniesienia naukowe, szukają inspiracji badawczych w otaczającym ich świecie. Często pierwsze pomysły naukowe i pierwsze doświadczenia studenci gromadzą przy współpracy z pracownikami Instytutu, którzy chętnie zapraszają studentów do współpracy przy realizacji projektów badawczych.
dyplomowany psycholog	Kolegium Doktorskie Psychologii w Szkole Doktorskiej UWr trwające cztery lata (ok. 300 godzin zajęć + 240 godzin praktyki zawodowej w formie przeprowadzonych zajęć dydaktycznych). Studia doktoranckie kończą się obroną pracy doktorskiej i uzyskaniem stopnia naukowego doktora.	Nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu formułowania problemów badawczych, realizowania badań, prezentowania wyników naukowych oraz kompetencji z zakresu przekazywania wiedzy w procesie dydaktycznym. W Polsce oraz za granicą istnieje wiele programów grantowych i stypendialnych, które (poza stypendium naukowym) pozwalają pozyskiwać dodatkowe środki na realizację badań naukowych i wyjazdy zagraniczne.
naukowiec	Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora można kontynuować pracę naukową na uczelni. Pozostanie na uczelni wiążę się z prowadzeniem dalszych badań i ich upowszechnianiem, które prowadzi do uzyskania habilitacji, a następnie tytułu naukowego profesora.	Działania doktora psychologii nakierowane są na rozwiązywanie problemów przy zastosowaniu narzędzi naukowych. Podejmując zagadnienie badawcze, psycholog kieruje się metodami naukowymi w celu udzielenia odpowiedzi na postawiony problem badawczy.

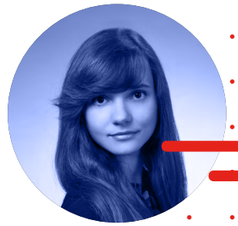

Marta Kowal

doktorantka – naukowiec

Jako doktorantka psychologii zajmuję się prowadzeniem zajęć dydaktycznych oraz prowadzeniem badań naukowych. W swoich badaniach skupiam się głównie na porównaniach międzykulturowych. Niezwykłym sposobem głębszego poznania uniwersalnych zasad natury ludzkiej jest sprawdzenie, czy prawidłowości występujące u Polaków są takie same jak np. u Anglików, Kolumbijczyków czy Pakistańczyków.

W swojej pracy wykorzystuję przede wszystkim wiedzę z zakresu psychologii społecznej. Szczególnie przydatne jest odpowiednie podejście do osób badanych i znajomość ich kultury. Podczas badań terenowych i badań z udziałem tradycyjnych plemion (np. plemię Dani z Papui) ważna jest umiejętność nawiązania kontaktu i międzyludzkiego porozumienia. Współpraca z badaczami z ponad 40 różnych krajów pozwala na intensywną wymianę myśli i wiedzy. Najbardziej satysfakcjonująca w mojej pracy jest świadomość, że poszukując odpowiedzi na nurtujące pytania, dokładam swoją cegiełkę do budowy naukowych fundamentów wiedzy o człowieku.

dr Anna Oleszkiewicz

badaczka

Jako doktor psychologii zajmuję się identyfikowaniem i rozwiązywaniem problemów naukowych. Moja praca służy rozwojowi wiedzy o człowieku, jego relacji ze światem społecznym.

W pracy wykorzystuję zasady metodologii badań społecznych oraz wiedzę z zakresu statystyki. Cenna jest też umiejętność syntetycznego komunikowania i opisania wniosków. Podejmowanie przeze mnie problemy badawcze mają na celu lepsze zrozumienie tego „jak działa człowiek" i dlatego często wymagają współpracy z biologami, lekarzami, socjologami czy antropologami. Łączenie tych dyscyplin pozwala uzyskać o wiele bardziej złożoną, uwzględniającą wiele perspektyw odpowiedź na problem badawczy.

Głównym źródłem satysfakcji jest dla mnie sam proces uczenia się, który prowadzi do coraz lepszego rozumienia otaczającego mnie świata. Cieszę się, kiedy udaje mi się opublikować wyniki moich badań w międzynarodowym czasopiśmie naukowym. Wtedy naukowcy z innych krajów mogą je przeczytać i uwzględnić je w swojej pracy, co daje mi poczucie, że moja praca jest częścią globalnej nauki.

Instytut Psychologii
Uniwersytet Wrocławski
ul. J. Dawida 1
50-527 Wrocław
71 367 18 14
psychologia@uwr.edu.pl

ips.uwr

Instytut Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Instytut Psychologii UWr

www.psychologia.uni.wroc.pl